

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Likvidnost banaka". Rad ima 11 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

KONCEPT LIKVIDNOSTI

Banke u tržišnoj ekonomiji moraju da permanentno obezbeđuju dnevnu likvidnost u svom poslovanju. Održavanje likvidnosti banke smatra se osnovnom pretpostavkom za održivost banke na finansijskom tržištu. Najkraće formulisano, likvidnost banke je njena sposobnost da izvršava svoje obaveze o rokovima dospeća. Obaveze banke odnose se na deponente i na kreditore banke.

Građani ulažu novčana sredstva na depozite kod banke - s tim da ti depoziti mogu da budu po viđenju ili sa određenim rokovima dospeća — polazeći od uverenja da će im banka staviti na raspolaganje novac u skladu sa rokovima iz ugovora o depozitu. Dogod je banka likvidna, deponenti ne moraju da brinu za svoj novac. Stoga je jasno da likvidnost banke predstavlja osnovu za normalno funkcionisanje depozitnog mehanizma kod svake banke.

Pozicija likvidnosti banke proističe pre svega iz njene bilansne strukture. U aktivi bilansa banke nalaze se instrumenti sa različitim stepenom likvidnosti: na jednom kraju skale nalaze se najlikvidne pozicije (npr. novac na računu kod centralne banke), a na drugom najnelikvidnije pozicije (npr. zgrada sa opremom itd.). U pasivi bilansa banke, neke obaveze banke su likvidne, što znači da pove-rioci mogu u svakom momentu ili u kratkim rokovima da traže novac u vezi sa depozitima ili kreditima.

Problem održavanja perfektno likvidnosti banke u tržišnoj ekonomiji ote žava činjenica da su banke takve finansijske institucije koje — u procesima konverzije depozita u kredite — vrše ročnu transformaciju.

Ročna transformacija sredstava kod banaka inherentno je povezana sa funkcionalnim karakteristikama poslovanja bankarskih institucija. U praksi je skoro nemoguće da banka ima potpunu ravnotežu između depozita i kredita u ročnoj dimenziji. Međutim, ročni debalansi između izvora i plasmana sredstava moraju da budu pod kontrolom bankarskog mennd/-menta, kako bi se operativno obezbedila likvidnost bankarske institucije.

Nelikvidnost banke može da nastane ukoliko ona postane nesolventna, što znači da je vrednost njene aktive manja od vrednosti njenih obaveza. U tom slučaju banka je praktično izgubila u celosti svoj akcionarski kapital, pa eventualno može da se nalazi čak u negativnoj zoni. Normalno je očekivati da nesolventna banka mora da bude i nelikvidna već iz razloga što pri prvim signalima na tržištu da se banka približava zoni nesolventnosti, dolazi do povlačenja depozita i uskraćivanja davanja novih kredita toj banci.

Koncept likvidnosti banke bitno se menja u institucionalnom okruženju u kojem banke posluju na razvijenim finansijskim tržištima. U tradicionalnom institucionalnom okruženju banke su funkcionalno bile odvojene od nerazvijenog finansijskog tržišta. U tom kontekstu istovremeno je bilo relativno lakše i teže održavati likvidnost banke. Relativno lakše zbog toga što su izvori nelikvidnosti bili skoro isključivo vezani za neto odliv depozita iz konkretne banke. Međutim, u savremenom kontekstu finansijskog tržišta, postoji povećani rizik da likvidnost banke bude ugrožena. Dovoljno je pomenuti

samo vanbilansne obaveze koje mogu da budu aktivirane u svakom momentu kao i rizik da se prekine dalje zaduživanje banke na finansijskom tržištu.

Najgora pozicija u koju banka u savremenoj tržišnoj strukturi može da upadne jeste da bude uključena u finansijsko tržište i da preko tzv, upravljanja pasivom obezbeđuje dodatni kvantum likvidnosti u momentima kada je to potrebno, ali da sticajem određenih okolnosti izgubi svoju kreditnu sposobnost na tržištu. Tada banka nije u stanju da revolvira ili refinansira svoje dospele obaveze, a pogotovo nije u stanju da poveća nivo svog zaduženja na finansijskom tržištu. Ukoliko dođe do negativne presude finansijskog tržišta o likvidnosti neke banke, njoj se zatvara pristup na finansijsko tržište. U tom slučaju banka jedino može da traži dobijanje kredita za likvidnost kod centralne banke. Međutim, centralna banka u takvim slučajevima može da diktira menadžmentu banke da restrukturira svoj bilans kako bi banka povratila finansijsku snagu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com